धितेभ्योऽग्न्यादिभ्यः, तृप्त्यतिशयार्थमिदं स्वाहाकृतमस्तु। ये तु 'अनिष्टाः' अनाराधिताः, तेभ्यः इदं 'वषट्' हविर्दत्तं, तदर्थमिदं स्वाहाकृतमस्तु। 'दुरिष्टिः' अन्यथानुष्ठानं, तस्य 'भेषजं' समाधानहेतुः, इदं स्वाहाकृतमस्तु। 'निष्कृत्यै' प्रायश्चित्तार्थम्, इदं स्वाहाकृतमस्तु। आसमन्ताद्दृद्धिराधिः दुष्टाचासाद्दृधिश्च 'दुराधिः' फलवैकल्यं, तत्समाधानार्थं स्वाहाकृतमिदमस्तु। याश्चान्याः 'दैव्यस्तनवः' ताभ्यः स्वाहाकृतमिदमस्तु। 'ऋद्धिः' फलप्राप्तिः, 'समृद्धिः' तत्रैवातिशयः, तदुभयार्थं स्वाहाकृतमस्तु॥

(२३) अथ त्रयोविंशं मन्त्रमाह। "यत इन्द्र भयामहे। ततो नो अभयं कृधि। मघवञ्छग्धि तव तन्न ऊतये। वि द्विषो वि मृधो जहि" इति। हे 'इन्द्र', 'यतः' मृत्युरगोचरादेः, 'भयामहे' वयं भीतिं प्राप्नुमः, 'ततः' सर्व्वस्मात्, 'नः' अस्माकम्, 'अभयं', 'कृधि' कुरु। हे 'मघवन्', तत्र भयस्थाने 'नः' अस्माकं, 'तवोतये' त्वदीयरक्षार्थं, शक्तो वर्त्तस्व, किञ्चास्माकं 'द्विषः' शत्रून्, 'विजहि' विनाशय, 'मृधः' सङ्ग्रामांश्च 'विजहि'॥

(२४) अथ चतुर्विंशमाह। "स्वस्तिदा विशस्पतिः। वृत्रहा विमृधो वशी। वृषेन्द्रः पुर एतु नः। नो स्वस्तिदा अभयङ्करः" इति। अयम् 'इन्द्रः', 'नः' अस्माकं, 'पुर एतु' अग्रतो रक्षकत्वेन वर्त्ततां। कीदृशः, 'स्वस्तिदाः' क्षेमस्य दाता, 'विशस्पतिः' प्रजायाः पालकः, 'वृत्रहा' पापस्य हन्ता, 'विमृधः' विनिवारितसङ्ग्रामः, 'वशी' जितेन्द्रियः, 'वृषा' सेक्ता, 'स्व-